kuchen, Nachgeburt überh. Kahnb. Up. 3,19,2 nebst Comm. गर्भी जूरापुणावृत उत्त्वं बहाति बन्धेना VS. 19,76. प्रावृता वे गर्भा उत्त्वंनव तरापुणावृत उत्त्वं बहाति बन्धेना VS. 19,76. प्रावृता वे गर्भा उत्त्वंनव तरापुणाव Çat. Ba. 3,2,4,16. (मासेः) षडिमर्बरायुणावीतः कुता भ्राम्यति दित्तणे

Bale. P. 3,31,4. उत्तरं वा उत्त्वाकारायु, मुक्ता गर्भा तरायांतायत्ते Art. Ba.

1,3. एवा त्वं देशमास्य स्ट्विट् इरायुणा ह्रे. 5,78,8. श्र्वेतु पृष्मि शेवेल्ं
भूते ब्रास्वतंत्वे Av. 1,11,4. fgg. 6,49,1. 9,4,4. उत्त्व, तरायु, यानि VS.

10,8. उत्त्व, गर्भ, तरायु TS. 6,5,6,3. Çat. Ba. 3,2,4,11. 6,5,8,5. 6,4,24.

तरायुणा मुखे ह्वे Suça. 1,319,19. Nach Ak. 2,6,4,38 nom. तरायु:, nach

Med. j. 83 m., das Geschlecht unentschieden H. 540 (nach dem Sch. m).

Als f. in d. folg. Stelle: या तु चर्माकृतिः सूद्मा तरायुः सा निगयत इति म
हाभागवते भगवतीगीता ÇkDa. इन्हाएया उत्त्वतरायुणी N. eines Sa
man Ind. St. 3,209. — 3) m. N. einer Pflanze, = श्रमिजार होते म.

ÇKDa. — 4) m. = तरायु Med. j.83. — 5) f. N. pr. einer der Mütter im

Gefolge von Skanda MBH. 9,2637. — Vgl. द्रयोतिर्वरायु, निर्वरायु.

त्रापुर्ते (त° + त) adj. aus Geburtshüllen —, aus einem Mutterschooss geboren AV. 1,12,1. so heissen die Wesen, welche lebendig geboren werden, AK. 3,1,50. H. 1356. पश्चश्च मृगाश्चिव ट्यालाश्चाभयतोदतः। र्-तांसि च पिशाचाश्च मनुष्याश्च त्रापुताः॥ М. 1,43. МВн. 14,1134.1139. Sugn. 1,4,19. Внас. Р. 5,18,32.

রাবেল (von 1. রাম) adj. alt, bejahrt Hariv. 1621.

त्रासंध (तर्ग + संधा) m. N. pr. eines Königs von Magadha und Kedi, eines Sohnes des Brhadratha (Ûrga, Satjagita, Sambhava), Schwiegervaters des Kamsa und Gegners von Krshna; wird von Bhima (der daher den Bein. जर्मिधितित् führt Таік. 2,8,15) erschlagen. Er wurde der Sage nach in zwei Hälften geboren und von der Rakshasi Gara zusammenyefügt (सिंधित); daher sein Name. Таік. 2,8,23. LIA. 1,607. fgg. Anh. xxxii. MBB. 1,129. 2,687. fgg. 739.768. fgg. 7,8214.8224. fg. Hariv. 1810. VP. 456.563. Buág. P. 9,22,8. mit dem Danava Viprakitti identif. MBB. 1,2640. unter den 100 Söhnen des Dhrtarashtra 4548.

রানি 1) adj. s. u. 1. রানু caus. — 2) f. সা N. pr. einer Çârñgikâ (eines best. Vogels), mit der der Rshi Mandapâla als Çârñgaka 4 Söhne auf einmal zeugte, MBH. 1,8346.8349.8379. fgg.

जिर्तेर (von 3. जर्) m. Anrufer, Vorsprecher, Sänger; Verehrer NAIGH. 3, 16. इमा ब्रह्मीणि जिर्ता वा सर्चत् ए.V. 1,165,14. उक्थिभिर्जर वाम-दक्षा जिर्तार: 2,2. जिर्तुवर्धिया गिर्र: 9,40,5. स्तामं जिर्तुरूपं याकि यज्ञि-यम् 3,60,7. मुका विर्वे क्र स्तवान: 2,33,11. 1,38,5. 46,12. 63,2 u. s. w. AV. 5,11,8. 20,135,1. Âçv. Ça. 8,3.

जिर्तारि (डिस्ति + श्रीरे) m. N. pr. des ältesten Sohnes des Mandapåla von der Garità MBu. 1,8372.8403.8410.

जरिन (von 1. जरा) adj. alt, bejahrt H. 340.

রীর্ঘ (von 3. রামু) U n. 2,6. m. der Rauschende, Lärmende, Bez. eines von

Agni besiegten Unholds Nin. 6,17. जार्स्य क्न्यां ते पूर्व पूर्विम् RV. 7, 9,6. योभिस्तयांभिर्देका जार्स्यम् 1,7. म्रामिर्द्धा निरंदक्डात्र्यम् 10,80,3. — Nach Un., Sch. und Thik. 2,6,17: n. Fleisch; Wils. ausserdem angeblich nach AK.: जार्य (sic) n. skinniness, flesh flaccid with old age. — Vgl. जात्र्यो, जात्र्य्य.

जर्च, जर्चिति reden; schmähen Duatup. 28, 17. जर्क्, जर्केति dass.ebd. v.l.
— Vgl. चर्च.

রর্গ, রর্জনি und রর্জনি dass. Duatur. 17,66, v. l. 28,17, v. l. — র-র্জিন zerfetzt, verwundet: ্কলিব্ Pankar. 160,4. स्मर्शर्जिजितसूद्या Hir. 39,22. Wohl nur fehlerhaft für রর্জিন.

डाडी (von 1. डाउ) Un. 3,130, Sch. 1) adj. a) = जीर्पा H. an. 3,556. = जरात्र Med. r. 158. abgelebt, zusammengefallen: विरुक्वेदनया पी-डितस्ता स्मर्न् जर्जरीभूतशरीरः संजातः Ver. 7,9. — b) zersetzt, löcherig, gespalten, zersplittert, geborsten, zerschlagen: ्रस्नानशारी Makku. 49, 11. कापीनं शतखएउत्रर्शित्म् Вильтр. 3, 92. वंश Райкат. 117, 6. 14. 127, 3. Ніт. 27, 15. 32, 9. (गृरुम्) भित्तिविश्लेषतर्गम् Катыл. 2.49. लघु जर्जा द्धिनिभं वृरुद्विसंस्थानमपि हैमम् (मुक्ताफलम्) Varin. Вян. S. 82 80,b), 5. हुमाः — तर्त्रारास्त्राः 53,49. (म्रीषधीम्) शिलायां तर्त्राभृतत्य R. 6, 83,54. मुझवर्ज्ञार्श्वभूता बक्बस्तत्र पार्पाः MBn. 3,484. जलम्चः Meen. 70. कृता पुंबतपातमुच्चिर्भृगुभ्या मूर्चि ग्राव्धां। तर्करा निर्कराघाः Çıç. 4,23. ट्यानग्रजर्शिशिशिहार PRAB. 67,11. जर्शरसर्वाङ MBn. 3,450. R. 6,83,18. पत्तत्पाउप्रकृरिश्च शतशा वर्जरीकृतम् (रातसम्) MBa. 3, 16049. 7, 3468. 8, 2719. 9,3279. R. 4,12,31. Pankat. 40,21. Hit. 107,18. Prab. 88,3. o) zerrissen, gespalten so v. a. in Zwiespalt seiend: तर्तारं चास्य विषयं कर्वात प्रतिहर्पकै: MBH. 12, 2037. स्वराज्यं भेदतर्जरम् Rå6A-TAR. 2, 152. एवं पर्याकुले लोके वितये जर्जरीकृते । तैस्तैर्न्यायैः 12,475. चित्ताजर्जरचे-तम् Phab. 35,6. — d) dumpf (wie der Ton eines zerbrochenen Gefässes): ैभेरवतर्जरशब्दे। पाति (निर्घातः) Улван. В.н. S. 38(37), s. परशोर्जर्जरशब्दे। नेष्टः स्निग्धो घनश्च कितः 42(43), 19. गर्दभन्नर्जर्ज्ञतस्वराश्च धनसाख्यसंत्य-क्ताः 67,95 (96). भिन्नभैरवदीनार्तपरूपतामजर्जराः स्वरा नेष्टाः 88,36. बभाषे क्षवाष्पाम्बुधर्यरात्रतर्जरम् Kathis. 25, 66. — 2) n. a) Indra's Fahne H. an. Med. - b) = शैवल Med. - ÇKDR. u. Wils. machen das Wort in beiden Bedd. zum m., in der 1sten Ausg. von Wills. wird शैवल durch Vallisneria (d. i. Blyxa Saivala Steud.) wiedergegeben, in der 2ten durch Utricularia fasciculata; hier tritt auch noch eine 3te Bed. benzoin hinzu, die auf der Lesart शैलज beruht, wie ÇKDa. st. शैवल liest. – Vgl.

ররিহল (von ররিহ) n. nom. abstr. von ররিহ 1,6: মৃক্ন্য শার্মধন 65,17. ররিহাননা রেরিহ + স্থানন) f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge von Skanda MBn. 9,2637.

जर्जि (von जर्जर्) adj. zer/etzt: कृष्णजर्जि रिताङ्गस्य कुञ्चर्स्य म्रायाः 4676. संभिन्नजर्जितिकाष्ठिशिरःकपाल Suça. 1,352,17. लगुउप्रक्रिस्तां जर्जितिदेकाम् वर्षेक्षताः 37,5. 47,10. 87,17. स्मर्शरजर्जित Gir. 8,1. प्रेङ्ग-त्वरालापुगर्याणीजर्जिति (मनस्) 3,12. जराजर्जितं पतिम् mitgenommen, entkräftet MBa. 3,10853.

রর্মীক (von 1. রামু) adj. 1) alt, abgelebt. — 2) durchlöchert H. a D. 4, 13. Med. k. 189.

बर्जल्प s. निर्वर्जल्प.